

Literární přehled.

Capitaine Robert a Capitaine Dain: *Manuel du personnel des transmissions des Corps de Troupe.* (Charles Lavauzelle et Cie, Paris 1933, 407 stran, velmi četné náčrtý a obrázky, 15 frs.)

Tato objemná kniha obsahuje v jednom svazku všechny znalosti, kterých potřebuje spojovací personál všech zbraní francouzské armády. Počíná Morsovou abecedou a způsoby jejího studia, uvádí pak pravidla přijímání a odesílání telegramů, pravidla o styku telefonem a o výkonu služby u stanic bezdrátové telegrafie. Další část obsahuje popis a používání různých pojtek: spojek, spojovacích psů, holubů, raket, vrhačů zpráv, vytyčovacích a identifikačních terčů. Třetí část uvádí základní pojmy z nauky o elektřině a o elektrických přístrojích.

Potom následuje popis a výklad telefonních přístrojů a ústředěn, zřizování telefonních linek a popis materiálu užívaného ve francouzské armádě. Pátá část popisuje francouzské přístroje pro optickou signalisaci, šestá zásady telegrafie zemní, popis a používání přístrojů.

V sedmé části podali autoři stručně teorii bezdrátové telegrafie a telefonie, jak se zřizují bezdrátové stanice, popis a užívání příslušných francouzských přístrojů. V příloze jsou udány kodexy různých smluvených znamení a značek a j.

Kniha by mohla zajímat důstojníky telegrafního vojska a spojovací důstojníky všech zbraní.

Capitaine A. Decaudin: *Instruction du personnel des transmissions et des cadres de toutes armes au moyen*

*) Polní střelnice. Jich stavba, zařízení a činnost na nich. Napsal a vydal škpt. J. Valníček 1928. Schváleno MNO, viz VV. 1929, čís. 1, čl. 11.

d'une Salle spécialement aménagée. (H. d'Arcosse, Soissons 1932, 125 stran, 4 mapy, fotografie a náčrtý.)

Knižka obsahuje popis spojovací učebny, kterou autor zřídil u svého pluku. Slouží jednak k výcviku spojovacích jednotek pluku, jednak k velitelským cvičením bez spojovacích jednotek nebo s nimi. Důmyslné zařízení dovoluje užiti všech pojitek, která má pěší nebo jezdecká divise, a znázorňovat bojové situace jednotek a palby všech zbraní pěchoty, jezdeckta a dělostřelectva, takže se v učebně dají prováděti velitelská cvičení v rámci vyšší jednotky.

Jsou v ní kromě popisu a způsobu používání učebny 4 cvičení provedená v učebně v rámci pěší a jezdecké divise (SPO. útok pěšího pluku podporovaného dělostřelectvem, přezvědy jezdeckta, jezdecká brigáda v obraně). U každého cvičení je udán námět, organizace a průběh cvičení v učebně. Autor soudí, že by bylo třeba zříditi takové učebny ve všech školách pro výchovu důstojníků, u vojenských těles všech zbraní a ve výcvikových táborech. Na konci jsou udány charakteristiky pojitek divise; je mezi nimi také přístroj pro bezdrátovou telefonii mezi rotou a praporem, event. eskadronou a korouhví, který se u vojenských těles zkouší.

Commandant G. Paillé: *Tirs lointains des mitrailleuses*. (Charles Lavauzelle et Cie, Paris 1933, 111 stran.)

Autor, známý svými pracemi o zbraních pěchoty a o střelbě z nich, zvláště však pracemi o střelbě a užívání těžkých kulometů, otiskl v této knížce pojednání o dalekých palbách těžkých kulometů z letového a únorového čísla „Revue d'Infanterie“, o kterém referoval obšírně v „Pěchotních Rozhledech“ pplk. gšt. Pohunek.

Upozorňujeme znovu na tuto studii vynikajícího francouzského odborníka všechny důstojníky pěchoty, protože přivádí na pravou míru možnosti použití a účinnost tohoto druhu palby a stanoví podmínky, kdy bude výhodné je prováděti.

K pojednání připojil autor zajímavou studii o hustotě palby, v které udává snadný vzorec, jak ji možno vypočítat.

RČ.

Major dr. Gustav Däniker: *Nauka o střelbě pěchoty v hlavních rysech* (Schiesslehre der Infanterie in Grundzügen). Se 127 obrázky v textu. Nákladem E. S. Mittler a syna, Berlín, 1934.

Švýcarský důstojník mjr. dr. Däniker, řadící se mezi nejbystřejší novodobé spisovatele z oboru pěchotního střelství,

přichází před vojenskou veřejnost s novým spisem, který si plně zaslouží všestranné pozornosti. Svou nauku o střelbě pěchoty staví na základních rysech, společných všem střelným zbraním pěchoty, při čemž neopomíjí všimnouti si vždy zvláštních vlastností plynoucích z odlišné charakteru jednotlivých druhů zbraní.

Toto dílo se liší svým vpravdě populárním podáním podstatně od jiných odborných spisů podobného druhu. Mjr. dr. Däniker není jen suchým teoretikem, uzavírajícím se v řadu čísel pro laika nezábavných, tím méně však také ani „jen praktikem“, hledícím na všechny abstraktní vývody spatra. Pomíjeje z teorie vše to, co (zvláště ve vnitřní balistice) nemá podstatné důležitosti pro praktické použití zbraní v poli, věnuje se lehce přístupným způsobem řešení všech problémů střelby, které musí v praxi znát každý velitel, jednak aby chránil svou jednotku co nejspěšněji proti zlobným účinkům nepřátelské palby, jednak aby správným použitím svých zbraní dosáhl co nejvýdatnějšího účinku palby vlastní.

K snadnému pochopení řešených otázek přispívá v podstatné míře vybavení díla četnými, vhodné volenými názornými obrázky, které při troše pozornosti a jen základních znalostech matematiky celou věc střelby činí lehce přístupnou.

Nebývalým rozmnožením automatických zbraní a zavedením speciálních zbraní doprovodných stalo se u pěchoty důkladné prohloubení znalostí o střelbě naléhavě akutním. Dnes však již nemůže vystačit se základními teoretickými vědomostmi o střelbě z pušky, která mu byla až do nedávna hlavní zbraní. Technický pokrok ve světové válce a zvláště horečný spěch ve zdokonalování výzbroje v poválečné době přenesl těžší střelbu u pěchoty na kulometry — lehké, těžké i speciální. Novodobé použití těžkých kulometů, jež se vedle přímé střelby v častých případech uchyluje i ke střelbě nepřímé, předpokládá odborné vědomosti, jako pro střelbu doprovodných zbraní a střelbu dělostřelectva. Příprava kulometné střelby musí být nadto ještě přesnější a důkladnější, neboť střely působí v tomto případě jen svým nárazem, ježž nutno správně umístit, aniž lze spoolehnotit na možnost pozorování ve větších dálkách, kdežto výbušné střely doprovodných zbraní a dělostřelectva působí v určitém okruhu kolem bodu nárazu, ježž možno téměř vždy dobře pozorovat. Vidíme z toho, že základní rozdíly v teoretickém nazírání na střelbu z děl a střelbu z pěchotních zbraní mizí. Základní nauka o střelbě je proto společná

a liší se jen v podrobnostech podle charakteru té oné zbraně.

Kniha mjr. dr. Dánikera zasvěcuje čtenáře do všech důležitých otázek novodobé pěchotní střelby, aniž si činí nárok na úplné vyčerpání všech podrobností. Autor chce poskytnouti čtenáři bezpečné vodítko k vlastnímu úsudku a spolehlivému řešení všech složitých otázek střelby, jež by se mu kdykoli mohly vynořit.

V 1. kapitole knihy pojednává autor o vzájemných vztazích jednotlivých vlivů, působících na tvar dráhy střely. Přecházejí přes poměry, jež by se utvářely ve vzduchoprázdném prostoru, rozebírá podrobně a vyjadřuje vzorcem odpor vzduchu. Důležitý vztah všech složitéch otázek střelby, jež by se mu kdykoli mohly vynořit. V 1. kapitole knihy pojednává autor o vzájemných vztazích jednotlivých vlivů, působících na tvar dráhy střely. Přecházejí přes poměry, jež by se utvářely ve vzduchoprázdném prostoru, rozebírá podrobně a vyjadřuje vzorcem odpor vzduchu. Důležitý vztah všech složitéch otázek střelby, jež by se mu kdykoli mohly vynořit. V 1. kapitole knihy pojednává autor o vzájemných vztazích jednotlivých vlivů, působících na tvar dráhy střely. Přecházejí přes poměry, jež by se utvářely ve vzduchoprázdném prostoru, rozebírá podrobně a vyjadřuje vzorcem odpor vzduchu. Důležitý vztah všech složitéch otázek střelby, jež by se mu kdykoli mohly vynořit.

V 1. kapitole knihy pojednává autor o vzájemných vztazích jednotlivých vlivů, působících na tvar dráhy střely. Přecházejí přes poměry, jež by se utvářely ve vzduchoprázdném prostoru, rozebírá podrobně a vyjadřuje vzorcem odpor vzduchu. Důležitý vztah všech složitéch otázek střelby, jež by se mu kdykoli mohly vynořit.

V 1. kapitole knihy pojednává autor o vzájemných vztazích jednotlivých vlivů, působících na tvar dráhy střely. Přecházejí přes poměry, jež by se utvářely ve vzduchoprázdném prostoru, rozebírá podrobně a vyjadřuje vzorcem odpor vzduchu. Důležitý vztah všech složitéch otázek střelby, jež by se mu kdykoli mohly vynořit.

V 1. kapitole knihy pojednává autor o vzájemných vztazích jednotlivých vlivů, působících na tvar dráhy střely. Přecházejí přes poměry, jež by se utvářely ve vzduchoprázdném prostoru, rozebírá podrobně a vyjadřuje vzorcem odpor vzduchu. Důležitý vztah všech složitéch otázek střelby, jež by se mu kdykoli mohly vynořit.

takových cílů, majících tvar pravoúhlých čtyřúhelníků.

Do jaké míry souvisí zákon velkých čísel s uspořádáním obrazce rozptylu, představíme si snadno, srovnáme-li vzájemný vztah rozměru 100% obrazce rozptylu s rozměrem 50% rozptylového pásu, zaujímajícího při velkém počtu ran 1 čtvrtinu celého rozměru.

Vystřelíme-li jen jedinou ránu, je 50% rozptyl příslušného obrazce roven 100%. V uspořádání přehledu podle počtu ran vidíme pak toto:

při 1 ráně 100% rozptyl (8 Ůp) = $1 \times 50\%$ rozptyl (2 Ůp),
při 50 ranách 100% rozptyl (8 Ůp) = $2.9 \times 50\%$ rozptyl (2 Ůp),
při 100 ranách: 100% rozptyl (8 Ůp) = $2.915 \times 50\%$ rozptyl (2 Ůp),
při 500 ranách: 100% rozptyl (8 Ůp) = $3.035 \times 50\%$ rozptyl (2 Ůp),
při 1000 ranách: 100% rozptyl (8 Ůp) = $3.185 \times 50\%$ rozptyl (2 Ůp),
při 2000 ranách: 100% rozptyl (8 Ůp) = $3.485 \times 50\%$ (2 Ůp).

Vidíme, že násobitel při vystřelených 2000 ranách ještě nedosahuje plné své hodnoty. Teprve s vyrůstajícím počtem ran se blíží stále více číslu 4.

Vypočtená pravděpodobnost zásahů ovšem nikterak neznamena, že daného počtu zásahů z určitého počtu ran musí být dosaženo, máme-li posuzovat střelbu za správnou. Pravděpodobnost naopak znamená určité krajní dosažitelné hranice, kterých lze dosáhnout jen za nejpriznivějších okolností a nikdy je nelze předstihnout. Vypočteme-li minimální spotřebu nábojů k zasažení daného cíle v dané době, víme, že k spolehlivému zasažení musíme počítat s nějakým násobkem vypočtené minimální spotřeby. Pevným vodítkem při daném výpočtu je nám zde jen to vědomí, že v žádném případě nemůžeme kalkulovat s menší spotřebou nábojů nežli vypočtenou spotřebou minimální.

Rovněž nelze stavěti na roven mírové střelbě střelbu v poli, na kterou mnohem více působí nepřízniví činitelé nežli na mírových střelnicích. Činí se proto rozdíl mezi „rozptylem mírovým“ a „rozptylem válečným“, který je podle von Zedlitzze proti mírovému rozptylu u střelby jednotek z pušky asi 4násobný, u lehkých kulometů asi 3násobný, u těžkých kulometů a děl asi 2násobný.

Tomuto poměru je třeba přizpůsobiti v poli kalkulaci spotřeby nábojů.

S odlišnou kalkulací spotřeby střeliva nutno počítati též při školní a polní střelbě z těžkých kulometů. Kdežto v poli, kde se cíle objevují velmi rozptýleně jak do šířky, tak i do hloubky, velká větší-

na střel přichází nevyhnutelně do prázdných mezer, nelze při mírovém výcviku vědomě plynout náboji obdobným fiktivním rozestavením figur jako v poli. Figury jsou proto stavěny k sobě hustěji, úměrně zmenšenému počtu nábojů, určených ke střelbě na dané cíle.

Vedle prostorové hustoty rozptylu lze uvažovat také o časové hustotě rozptylu. Srovnáme-li prostorovou hustotu rozptylu bez zřetele na jeho hustotu časovou, jsou vždy příznivější výsledky střelby u oněch zbraní, které střílejí jen jednotlivými

ranami, proti zbraním střilejícím krátkými nebo ještě spíše dlouhými dávkami. Vezmeme-li však v úvahu také časovou hustotu rozptylu, která nabývá zvláštního významu při cílech mizivých a pohyblivých, není žádných pochybností o tom, která zbraň je svou palbou účinnější. Poměr časové hustoty mezi jednotlivými zbraněmi vynikne nejlépe, srovnáme-li navzájem střelbu z pušky, lehkého a těžkého kulometu, z nichž bylo střeleno na terče v stejné dálce po dobu 30 vteřin:

	Puška: (jednotlivými ranami)	Lehký kulomet: (krátkými palebnými údery)	Těžký kulomet: (celou dávkou)
vystřeleno ran	6	90	240
50% rozptyl výškově v cm	16 (zásahů 3)	38 (zásahů 40)	45 (zásahů 120)
50% rozptyl šířkově v cm	14 (zásahů 3)	43 (zásahů 40)	27 (zásahů 120)

Krátký rozsah recenze mi nedovoluje ani zdaleka dotknout se všech zajímavostí teoretického studia střelby, jež vystávají při čtení poutavě psaného Dänikerova díla. Mohu však říci, že každá další stránka této knihy rozšiřuje obzory pěchotního střelctví, skýtajíc nové podněty k dalšímu přemýšlení. Ostatně právě to je také účelem řečeného spisu.

Aby bylo možno učinit si alespoň přibližnou představu o celkové povaze knihy, uvedu na konec ještě přehledný obsah dalších hlav:

3. kapitola: zamíření zbraní při střelbě přímé, při střelbě nepřímé s mířidly a pomůckami, při střelbě proti letadlům, vylučování vlivů působících bočně a v dostřelu na dráhu střely, pomůcky k přípravě střelby.

4. kapitola: „mířená“ a „nemířená“ palba („gezieltes“ und „ungezieltes“ Feuer), hlední dosah (Visierbereich), bo-

dová palba a rozsevy, střelba na plochu, vzájemný poměr chyb v určení dálky a v zamíření, prohlubování šířkového rozsevu, vliv terénu na velikost rozptylu, metný prostor, hluchý prostor, pravděpodobnost zásahů v metném prostoru.

5. kapitola: zastřelování.

6. kapitola: účinek střelby v cíli, materiální účinek, morální účinek, odrazy střel.

7. kapitola: charakteristika palby jednotlivých zbraní pěchoty, pistole a automatické pistole, pušky, opakovačky, lehkých a těžkých kulometů, protitankových a protiletadlových hruborážových kulometů, ruční a puškové granáty, minomety.

8. kapitola: použití palby, účel pěchotní palby, druhy palby, zasazení zbraní, palba v rámci taktického podnikání, rozvrh palby, bezpečnostní opatření, řízení palby. Mjr. pěch. Komorád.

Různé zprávy.

Anglický minomet. Podle posledního doplnku „Cvičebního řádu pro pěchotu“ bude jedna četa kulometné rotý každého praporu nahrazena četou minometů o 2 zbraních s dostřelem 1500 jardů (1371 m) (mina váží $4\frac{1}{2}$ kg); zbraně budou obsluhovány 9 muži. Kulometná rota bude přezvána na „doprovodnou rotu“. Pro zásobování minometů municí je předvídáno mechanické vozidlo.

Anglický sbor útočné vozby byl tvořen do r. 1932 4 prapory tanků umístě-

ných v Anglii a 10 rotami obrněných aut; z nich 8 bylo v Indii a 2 v Egyptě. Roty OA. v Indii budou postupně přezbrojeny lehkými tanky, roty v Egyptě budou sloučeny a přeměněny v prapor tanků o 2 rotách s 41 tanky; z nich bude 22 lehkých tanků. Prapory tanků umístěné v Anglii budou rozšířeny každý na 4 roty po 3 četách — prapor bude mít 66 tanků, z nich 39 lehkých. (RMI. roč. 1933, čís. 9.)

Vybraní střelci v sovětském vojsku jsou cvičeni u rot a eskadron v počtu 6—10 pro setninu. Jsou opatřeni speciální puškou s dalekohledem, jsou cvičeni ve střelbě do 600 m bez dalekohledu, na větší vzdálenosti s dalekohledem a mají zvláštní výcvik pozorovatelů. K tomuto výcviku jsou vybíráni myslivci a jiné osoby znalé dobře střelby již z občanského života. Pro výcvik jsou slučováni ve zvláštní četě, po přeložení do zálohy pokračují ve výcviku v rámci „Osoaviachi-mu“. Jejich úkolem v boji je vyřadit velitele, pozorovatele a spojky; pracují zpravidla ve dvojicích, při čemž jeden střelí, druhý pak pozoruje terén a pohyby nepřitele. (RMI. roč. 1933, čís. 10.)

Nová výzbroj sovětských tanků. V sovětské armádě byly u tanků vyměněny houfnice a kanony ráže 47 a 57 mm za 37 mm kanony Hotschkis a velké protitankové kulomety za kulomet Děgťarev. Kanon Hotschkis váží 100 kg, dostřel na 2000 m při počáteční rychlosti 440 m/s, kadence je 20 ran za minutu. Kulomet Děgťarev ráže 7.62 mm váží 8½ kg, je chlazen vzduchem a má rychlost střelby 600 ran za minutu. (RMI. roč. 1933, č. 9.)

Puškový granát Madsen ráže 51 mm zkouší německá armáda. Granát váží 550 g (110 g výbušin), má velký účinek, je střelen z granátometu upevněného na lehký kulomet se speciální lafetou (váha lafety 12 kg) nebo z pušky upevněné na téže lafetě. Bylo dosaženo dostřelu až 700 m. Navrhuje se vybavit těmito zbraněmi co možná velký počet družstev.

Velký kulomet Madsen vz. 33. Zbraň ráže 2 cm je konstruována pro střelbu na pozemní cíle a na letouny. Hlaveň dlouhá 1:2 m váží 55 kg, polní lafeta na kolech váží 97 kg je tažena mužstvem a má odměrové řídlidlo na 36°, kulomet na speciální lafetě pro protiletadlovou střelbu může střelit v celém kruhu s elevací do 90°. Největší dostřel je 6000 m, rychlost střelby 125 ran za minutu. Je používáno 4 druhů střel (výbušných průbojných a značkovacích), jejich počáteční rychlost je 700 až 890 metrů/sek., průbojná střela prorazí až 25 mm pancíř. Zbraň je zkoušena v německé armádě. (RMI. roč. 1933, čís. 12.)

Nový kulomet s použitím odstředivé síly. Podle zpráv amerického tisku zkoušel japonský vynálezce Joshitaro Shimizu s úspěchem nový druh kulometu, který místo střelným prachem vrhá střely odstředivou silou disku, poháněného výbušným motorem. Podle japonských zpráv o zkouškách, prováděných v přítomnosti 2 generálů, má zbraň bezhluč-

ný chod, disk rotuje s velkou rychlostí a speciální opatření uvolňuje střely, které jsou metány na velkou vzdálenost. Jejich dráha letu je plochá, rychlost střely prý převyšuje čtyřnásobně rychlost normálního kulometu a za minutu lze prý vrhnout až 9000 střel. Celý přístroj váží 180 liber. Zkouší se též jeho použití v letounu. — Tato zpráva připomíná podobný americký pokus, prováděný s nevalným úspěchem za světové války. Po válce vynálezce pokračoval v pokusech, které demonstroval v r. 1926 vojenským odborníkům na cvičišti v Aberdeen. Zkoušená zbraň byla upevněna na automobilu a byla uváděna v činnost jeho motorem. Její nevýhodou však byla malá donosnost a malá průbojnost střel. „Army Ordnance Journal“ z oné doby přinesl o pokuse v tomto smyslu zprávu. Prohlašuje, že s touto zbraní bylo sice dosaženo velké rychlosti střelby — metala za minutu 1200 střel, — kterou jistě bude možno zvýšit, bude však nutno zvýšit její dostřel. Disk, vrhající střely, rotuje s rychlostí 10 tisíc obrátů za minutu, takže nelze použít olověných střel, které by se rozletly v prach, nýbrž střel z tvrzené ocele. Tato zbraň by se hodila pro tanky, pro jednotky určené k násilnému vylodění a pro první linii zákopů.

Zařízení k ulehčení přechodu tanků přes příkopy. Anglický inženýr Strauss-leer sestavil pro zbrojovku Vickers zvláštní zařízení pro tanky, které zvyšuje z 65—75% jejich schopnost překročit hluboké příkopy a zákopy. Tank Vickersův, vážící 6 tun, na němž je tato konstrukce namontována, mohl překročit příkop široký 3.2 m místo dřívějšího 1.83 m. V podstatě jde o dvě mohutná ramena, připojená systémem ocelových trubek vpředu a vzadu tanku a opatřená na konci plochou opěrnou nohou. Zadní rameno je pevné, přední pohyblivé a je přidržováno k tanku silným párem ve sklonu 45° k zemi směrem vpřed. Obě ramena vlastně doplňují vpřed a vzad pohyblivé pásy vozidla. Při sjíždění do příkopu v okamžiku, kdy tanku hrozí překlopení vpřed, opře se o přední rameno, které se dotklo země svou plochou nohou, přední část tanku je tím nadzdvihnuta, při pohybu vpřed se rameno blíží k tanku a tak jej přeneslo na dno příkopu. Při vyjždění zabrání překlopení vzad zadní rameno, které se opírá o půdu a umožní tanku zpracování břehu a vystoupení. V celku lze toto zařízení pokládat za zdokonalenou ostruhu tanku Renault—Kegresse vz. 26/27 a jiných tanků. (RAG. 1934, č. 5.) B—er.

Bibliografie.

(Spisy vydané v r. 1932 do nynější doby.)

Všeobecnosti.

Aliberti Alberto, pplk.-Giglio Umberto, pplk.: Organizzazione e funzionamento dei servizi dell'armata in un caso concreto. Supplemento al fascicolo di Giugno 1934 della Rivista di Fanteria. Roma 1934. (Tipografia regionale.)

Bernis, plk.: Essai sur le renseignement à la guerre. Paris 1934. (Berger-Levrault.)

Liddell Hart: The future of infantry. Londýn 1933. (Faber-Faber, Limited.) Německý překlad od Arthura Ehrhardta: Infanterie von morgen. Potsdam 1934. Za 1.80 M. (Ludwig Voggenreiter.) Recensi viz Militär-Wochenblatt 1934, čís. 2, sl. 74.

Taktika pěchoty.

Barrand: Tactique d'infanterie. Quatre cas concrets vécus. Paris 1932. (Charles-Lavauzelle.)

Barnato Dominico, pplk. e Gerrosso: I lavori del campo di battaglia coi mezzi del battaglione. Roma 1932. (Manualletti di tecnica militare, fasc. XVIII.)

Bouron, cpt.: L'Enseignement du combat. 1. partie: L'homme, le groupe, la pièce. Paris 1932. (Berger-Levrault.)

Cochenhäusen, gen.: Truppenführer-ABC, ein taktisches Nachschlagebuch als Ergänzung des Buches „Die Truppenführung“. 9. Aufl. Berlin 1934. (Mittler.) Za 1 Mk.

Cochenhäusen, gen.: Die Gefechtsfibel. Schützenzug und Kompagnie. Berlin 1933. Za 1 Mk. (Offene Worte.)

Choquet M., cpt.: Instruction des cadres de l'infanterie. Quide tactique du chef de section. Paris 1933. Str. 80. (Charles-Lavauzelle.)

Korobkov A.: Metodika taktičeskij podgotovki piechoty. Čast II. Taktičeskije zadači specialnych podrazdelenij strielkovogo polka. Moskva 1933. (Goz. Voj. Izd.) Za 1.45 Rb.

Kühlwein: Schützenzug und Kompagnie im Gefechte. 2. Auflage. Berlin 1934. (Mittler.) Za 2.50 Mk.

Pakenham-Walsh R. P., pplk.: Elementary Tactics an Introduction to the Art of War, British School. Vol. I. London 1932. (Sifton Praed.) Vol. II. napal mjr. E. E. Dorman-Smith. London 1934.

Procházka, pplk. gšt.-Feistmantel, pplk. gšt.-mjr. gšt. Mašek

a Kolářik: Taktika pěchoty a dělostřelectva v příkladech. Praha 1934. Str. 200. Za 36 Kč. (Nákl. vlastním.)

Rommel, mjr.: Gefechtsaufgaben für Zug und Kompagnie. Ein Handbuch für den Offizierunterricht. Berlin 1934. Str. 76. Za 1.50 Mk. (Mittler.)

Röthlisberger M., mjr.: Gefechtsübungen im Bataillon. Bern 1934. Str. 48. (Verlag Paul Haupt.)

Týž: Ansichten eines Bataillonskommandanten über die Bataillonsführung. Bern 1932. Beilage zur Allgemeinen schweizerischen Militärzeitung.

Rzepecki I., mjr. Kompanja i pluton w polu. Taktika malych oddziałów piechoty. Varšava 1932. (Główna księgarnia woj.)

Vasilenko M.: Metodika taktičeskij podgotovki piechoty. Moskva 1933. Cz. I. Str. 200. Za 1.65 Rb. (Goz. Voj. Izd.) Viz „Korobkov A.: Cz. II.)

Styk a spojení.

Zpravodajství.

v. Dufais W., pplk.: Das militärische Nachrichtenwesen. Neue Auflage. Berlin 1934. (Mittler.)

Hesse Kurt: Der Patrouillengänger und andere Erlebnisse aus dem grossen Kriege. Stuttgart 1934. Za 5.20 Mk. (Deutsche Verlagsgesellschaft.)

Robert, cpt.-Dain: Manuel du personnel des transmissions des Corps de troupe. Vol. 1. Paris 1933. Za 15 fr.

Roubinet, Lt.: Manuel des observateurs d'infanterie. Paris 1933. (Charles-Lavauzelle.) Za 7.50 fr.

Spears E. L., gen.: En liaison 1914. Trad. Mercier, pplk. et O. Mahony, cpt. Paris 1933. (Charles-Lavauzelle.)

Předpisy pěchoty.

Instruction pour les unités des mitrailleuses d'infanterie di 2. août 1932. Paris 1934. Str. 430. Za 15 fr. (Charles-Lavauzelle.)

Instruction provisoire du 10. juin 1932 sur les opérations des grandes unités en montagne. Annexe No 8. Paris 1932. (Charles-Lavauzelle.)

Instruction du personnel des transmissions et des cadres de toutes armes au moyen d'une salle spécialement aménagée. Paris 1934. Za 12 fr.

Instruction théorique et education militaire. Le petit livre du voltigeur et du mitrailleur. Paris 1933. 15 Édition. Str. 85. (Charles.)

(Přístě dále.) Kč.